

Rok akademicki:

2014/15

Jednostka prowadząca:

Wydział Teologiczny Sekcja w Tarnowie

Kierunek:

Teologia (w Tarnowie)

Specjalność:

teologia kapłańska

Poziom:

jednolite studia magisterskie, stacjonarne

Nazwa przedmiotu:**Homiletyka****Język:**

PL

Typ przedmiotu:**Przedmiot obieralny:**

nie

Rok studiów, semestr:

rok IV, semestr letni

Wymiar:

wykład: 15 godz.;

Punkty ECTS:

wykład: 1;

Forma zaliczenia:

wykład: zaliczenie z oceną;

Prowadzący:

wykład: ks. prof. dr hab. Henryk Sławiński;

Koordinator sylabusu:

ks. prof. dr hab. Henryk Sławiński

Sylabus dostępny w ramach:

- [Homiletyka](#) [na kierunku:] [teologia kapłańska](#) (T(wT)_tk), jednolite studia magisterskie, stacjonarne, IV rok, semestr letni
 - [prowadzący wykład:15h/zo/1ECTS]: ks. prof. dr hab. Henryk Sławiński;

Wymagania wstępne:

Wiedza i umiejętności osiągnięte po zaliczeniu przedmiotów filozoficznych i teologicznych wykładanych na I, II i III roku studiów filozoficzno-teologicznych.

Cele:

Znajomość historii kaznodziejstwa

Treści kształcenia:

16. Głoszenie słowa Bożego do osób w podeszłym wieku.
17. Podstawowe typy przepowiadania – ewangelizacja, przepowiadanie misyjne, katecheza. Homilia w relacji do innych form przepowiadania słowa Bożego. Definicja kazania i homilii.
18. Retoryka i przepowiadanie
19. Historia kaznodziejstwa – Przepowiadanie apostołskie – znaczenie kerygmatu.
20. Historia kaznodziejstwa – Najstarsze dzieła kaznodziejstwa patrystycznego.
21. Historia kaznodziejstwa – Kaznodziejstwo greckich Ojców Kościoła.
22. Historia kaznodziejstwa – Św. Jan Chryzostom jako kaznodzieja – O kapłaństwie. Prezentacja i analiza wybranej homilii św. Jana Chryzostoma.
23. Historia kaznodziejstwa – Kaznodziejstwo łacińskich Ojców Kościoła.
24. Historia kaznodziejstwa – Św. Augustyn jako kaznodzieja – O doktrynie chrześcijańskiej.
25. Historia kaznodziejstwa – Przepowiadanie w średniowieczu.
26. Przepowiadanie w okresie renesansu.
27. Przepowiadanie w okresie oświecenia.
28. Przepowiadanie w okresie romantyzmu.
29. Przepowiadanie w XIX i XX wieku.
30. Wykorzystanie nowoczesnej technologii do przepowiadania słowa Bożego

Efekty kształcenia:

- E_1. Zna terminologię nauk teologicznych i etymologię podstawowych pojęć
- E_2 Zna teologiczny status homiletyki, elementy konstytutywne przepowiadania i zarys historii kaznodziejstwa,
- E_3. Umie samodzielnie zdobywać wiedzę z zakresu homiletyki i poszerzać umiejętności badawcze
- E_4. Potrafi wypowiadać się na forum publicznym, argumentując swoje stanowisko

Metody i narzędzia dydaktyczne:

- M_1. Wykład
- M_2. Referat przygotowany przez poszczególnych studentów
- M_3. Dyskusja
- M_4. Krytyczna analiza wybranych tekstów homiletycznych.
- M_5. Napisanie homilii do wyznaczonych tekstów biblijnych i liturgicznych

Sposoby sprawdzania i warunki zaliczenia:

- W_1. Ocenianie ciągle przygotowania do zajęć i aktywnego udziału w dyskusji.
- W_2. Praca semestralna na temat ustalony z każdym studentem, powinna być oddana do 15.05.2015
- W_3. Egzamin ustny po zakończeniu zajęć w każdym semestrze

Lektury podstawowe:

- K. Panuś, Zarys historii kaznodziejstwa w Kościele katolickim, Kraków 1999.
- H. Sławiński, Głosiciel homilii według współczesnych dokumentów Kościoła, w: W Panu złożyłem nadzieję. Księga pamiątkowa ku czci Biskupa Czesława Lewandowskiego w 80. rocznicę urodzin, red. R. Andrzejewski, A. Poniński, K. Rulka, L. Urbański, Włocławek 2002, s. 381-397.
- H. Sławiński, Celebrans jako zwyczajny głosiciel homilii we Mszy świętej, AK 564 (2003), z. 2, s. 246-258; także: MH 200 (2002), s. 4-25.

Lektury uzupełniające:

- H. Sławiński, Homiletyka, w: Teologia polska na XXI wiek, red. K. Gózdź, K. Klauza, Lublin 2005, s. 181-195.
- H. Sławiński, Homiletyka w dobie nowej ewangelizacji, „Acta. Facultatis Theologicae Universitatis

Comenianae Bratislaviensis”, 8 (2011), číslo 2, s. 12-26.

A. Lewek, Współczesna odnowa kaznodziejstwa, t. 1. Z najnowszych dziejów ruchu homiletycznego; t 2. Zarys homiletyki ogólnej, Warszawa 1980; tenże, Funkcja kerygmatyczna Kościoła w świetle Vaticanum II. Istota i zadania, t. 1-2, Warszawa 1984.

Uwagi: